

ZEMPLÉNI LAPOK.

Szerkesztői és kiadóhivatal

Fóut 9. szám

hova minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előfizetési s hirdetői pénzek is küldendők.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

Társadalmi hetilap,
főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Néptanítóknak és körjegyzőknek egész évre . . . 4 frt — kr.

A hirdetési díjak, a hirdetési rovat élén látható díjszabályzat szerint számíttatnak.

Felelős szerkesztők s kiadótulajdonos társak:

BORÚTH ELEMÉR

HORNYAY KÁLMÁN.

Néhány szó Zemplénmegye gazdaközönségéhez.

Vége.

Ma mindennek előtt gyors és állami segély kellene, mert egyesek és testületek nem segíthetnek. A gyors segélynek az államtól kellene jönnie, a miként az állam nem késétt segíteni a kereskedői osztályon, midőn évekkal ezelőtt a pénzkrisis ezen osztályt a bukás szélére sodorta.

A zemplénmegyei gazdasági-egyesület bizva abban; hogy az országgyűlés s maga az államkormány, azon osztályt, mely az ország terheit leginkább viseli s mely az államjövendők legnagyobb részét szolgáltatja, — a fenyegető szükség küszöbén el nem hagyja; — az országgyűlés képviselő házához folyó hóban kérvényt nyújtott be, miszerint: — tekintettel hazánk földmivelőinek válságos helyzetére — kebeléből egy nagyobb, országos küldöttséget választván, a hazai birtok és gazdasági viszonyokat beható vizsgálat alá vétesse s utasítsa a haza kormányát, hogy a terméketlenséggel küzdő s a véginség elbűstésén álló földbirtokososztály részére legalább egy 15 millió frt összegig terjedő olcsó, esetleg egy évre szóló kamat nélküli kölcsönt mielőbb folyóvá tétesse s ezen kölcsön utalványozása előtt azonban megyénk anyagi helyzetét véve tekintetbe, a kénytelenül működő adóvégrehajtások beszüntetése iránt azonnal intézkedjék.

Azonban nemcsak az említett ügybuzgó egyesület fejezte ki az országos bajok s a mezőgazdaság bajai felett a gyors segély szükségességét, — de hangoztatja ezt minden, az országban levő társaságot, a haza minden osztálya s a közvéleményt reprezentáló sajtó is.

Hallgathatja-e ezt az állam minden érzék nélkül?

Hazánk nagy többsége jelenlegi kormányunkban, mely a helyes mezőgazdasági politika iránt érzékkel úgy látszik soha se birt s az országgyűlésben, melynek tagjai közt alig találhatók oly férfiak, kik a földművelés s a mezőgazdaság iránt helyes érzékkel bírnak s melynek többsége még saját jobb meggyőződése ellenére is a kormány alázatos szavazógépe, hitét bizalmát rég elveszté

TÁRCZA,

A hamuvári rector.

Beszély

írta: Zombori Gedő.

(Vége.)

VII.

A XII-ik uhlán ezred a birodalmi fővárosban állomásozott. Az ezred tetteles szolgálatban levő tisztjei közt egyik sem az volt, a kit Héthársy keresett. Csak egy hadnagy volt még, a ki bár még rangjáról le nem mondott, a szolgálat alól magát kivonta. Vádak terhelik, a büntetés reá ki van mondva; de végre nem hajtatik: Todtenberg Alfréd grófot igen magas helyről védelmezik. Az ezred parancsnok, e szigorú katona hallgat, a tisztikarnak megtiltotta, hogy ez ügygel foglalkozzék. Az egész dolgot titokzatos homály borítja. Héthársy tudta, hogy az ifjut Amélie boudoirja őzi s neki ott nem lehetett felkeresni. Az irtóztató nő rögtön bilincsekbe verette volna s megfosztotta volna a lehetőségtől, hogy a bánalomért elégtételt vehessen.

— Jöjjön a minnek jönni kell!

Gondolá s a hírhedt palota felé tartott. Nem lepte meg, melyet ott talált, a pompa és a fény. Tiltakozásra, ellenmondásokra nem ügyelve, haladt át a termék során. Kimondhatlan fájdalom szakgatta szívé minden lépten. A boudoir ajtaja előtt állott már, szét lebbenté a nehéz bársony függönyt, a závarra tette kezét. Az ajtó zárva volt. . . . Benn szerelmes suttogás, csókok csattanása, közbe-közbe boldog élvezők vidám nevetése. Szívébe

Mit várhatunk tehát a kormány intézkedéseitől?

Mást nem, mint legfeljebb a nemzet közvéleménye által elítélt szükségleteinek fedezésére még nagyobb adókat, nem pedig gyors segélyt, — annyival inkább, mert az állam önmagát is csakis külföldi hitellel tartja fel — s ezen hitele is maholnap teljesen kimerül. Önmagunkon kell tehát segítenünk!

Szerény véleményem szerint az országos bajok s válság polypkarjaiból csakis a külföldnek ugyanis kamat nélküli óriási összegekben heverő s felhalmozódott kölcsönpenze utján szabadulhatunk

Álljon össze a megyei, magán- és gazdatiszain, segíteni óhajtó gazdaközönség s alakítson egy „kölcsön-szövetkezetet”, amely a megyei gazdák szükségleteihez mért kölcsön menyiségét megalapítván, a kölcsön ügyében összeköttetésbe helyezi magát a külföldi pénzpiacokkal.

Ha a megkeresendő pénzpiac a kölcsönművelésre hajlandó leend — (mi bizonyára lesz is, sőt örülni fog, hogy pénzt biztosíték mellett kamatoztatja) a kölcsön-szövetkezetben részt vett tagok a felveendő kiskamatlábú s a gazda birtokjövendele által könnyen megbírható kölcsön erejéig egymásért közokiratilag egyetemleges jótállást vállalnak s birtokaikra a telekkönyvi biztosítékot eszközöltetik.

A „kölcsön szövetkezet” mindenekelőtt a tagjai közt megteendő s a szükséghez s a birtok értékhez arányított kölcsön kiosztás előtt; habár a külföldi hitelező kiküldötteinek ellenörködése mellett is, a megterhelendő birtokokon betáblázott nyilvánkönyvi terheket váltáná be, illetve fizetné ki; csak ezután adná ki az egyeseknek a kölcsön összegükből a jelzálogi terhek levonása után felmaradó részletet.

Ezen intézkedés — illetve a jelzálogos terhek kielégítése után, a hitelt igénylő részére felmaradt tőke által, minden gazda képesítve leend birtokainak berendezésére s ezekben a hasznos és szükséges beruházások megtételére.

Eljövén pedig a félvénekenti s a szövetkezet által megalapítandó aránykulcs szerint a törlesztés; a kölcsönvevő, most már a nagy megterhelésére nem került s felvett kölcsönéhez arányított kölcsön visszafizetési törlesztést, —

nyilallott. Megfordult s elhagyta a palotát. Szabad légre volt szükség, mely hűtse égő arcját, homlokát, hogy enyhüljön a szív sebé, csilapodjék a benn dülő vihar.

E perczen léptek hallatszottak, a lépcsőn alá s az est homályban egy dzsidás tiszt egyenruhája tűnt elő.

Héthársy erőt vett magán, hidegen méltósággal ment a jövevény elé.

— Uram! a kinél ön volt, annak a nőnek férje van.

— Ki ön, hogy az útam állani merészeli?

— Annak a nőnek a férje.

— Héthársy! tördelé a tiszt megdöbbenve.

Héthársy megfogta a tiszt kezét, hogy az uhlán folsziszegett, oda vonszolta az épen meggyújtott lámpák egyikéhez.

— Látja az ur ez arcot?

— A hamuvári rector.

— Eljöttem, hogy azert a korbács ütésért leszámoljunk.

Az ifju az első perczen körül nézett. Héthársy észrevelte.

— Ön foglárokat ügyel, hogy mint üldözött lázadót elfogasson.

Pfuj! nem csak nyomorult csábitó, kit egy nő tart gyalázatos keresményén, hanem még gyáva is!

— Menjünk! kiálta a tiszt . . . rögtön és hol?

— Az uhlán tisztjé casinóba.

Alfréd összerázkódott, lecsüggeszté fejét, lassan vontatottan mondá:

— Jól van, oda megyünk.

A mint beléptek a kitűzött helyre, Héthársy leveté felöltöjt. Honvéd ezredesi egyenruha volt rajta s mellén a vitézség arany érdemjele s

melybe a kamat, tőketörlesztés s kezelési költség betudatik, — közvetve a szövetkezet pénztárába, mely egyenesen a külföldi hitelezőnek számol, befizetni fogja s végre 20—30 év alatt a tőkének visszafizetését alig észrevehető megterhelés nélkül eszközözendő.

Attól tartani, hogy az egyetemleges jótállás alapján, a késedelmes vagy egyáltalában nem fizető szövetkezeti tag — fizetési kötelezettsége a többi jótálló nyakába hárulna, vagyis hogy más adósságért a jótállónak kelleme fizetni, nem lehet, mert a kölcsön szövetkezet az ily kötelezettségeit mulasztó társnak terhét azonnal átvállalni jogositva leend, — minek alapján az átvállalt összeget a teljes biztosítékot képező ingatlanokból a közjegyzőileg hitelesített adósslevél alapján azonnal, minden perlekedés nélkül, végrehajtsilag behajthatja s a behajtott kölcsön összeget a hitelező külföldnek visszafizeti.

Azok pedig, kiket gazdasági bajaik nem nyomnak s a szövetkezetbe lépni hajlandók, senki sem kényszerítheti a belépésre.

Ezek lennének szerény véleményem szerint a megyei „kölcsön szövetkezet” létesíthetésének főbb pontjai s hogy ezeket pontról-pontra s talán megérthetőbben ki nem fejtettem, ezt az idő, a tér szűke s főleg az, hogy szervező képességem vajmi csekély vagy talán semmi, — nem engedi. En csak eszmét adtam, melynek bővebb kifejtése s helyt foghatása a közönség ítéletétől függ.

Erős hitem azonban, hogy ha ezen előadott szövetkezeti eszme ahhoz értő tetterős s ügybuzgó hazafiak által felkaroltatnék s létesíthetnék, megyei gazdaságunk kedvezőtlen viszonyai megszűnnének s létező bajainkat nem is hosszú idő múlva, csakis a szomorú emlékezet hozná vissza.

Sőt ha a „kölcsön szövetkezet” megyénk területén létesíthető lenne, az ország többi megyéje is az önségely ezen férfias példányát látva, mihamar utánozna — miáltal az ország kedvezőtlen viszonyai gyökeresen orvosoltatnának.

Ha minden elhagyott, van egy, mire mindig támaszkodhatunk — s ez önerünk. Bizzunk tehát ebben s csak erős akarat kell s nincs kihatlen emberi dolog!

Fekete László,

h. ügyvéd.

magát bemutatta.

A tiszték bámulva néztek össze.

— Husz csatában vívtam, tán nem egy van önök közül, kivel kardot mértünk össze. Most halálra vagyok ítélve, — de mielőtt a halálpadra lépnék, hogy leigázott hazám eltiport szabadságának én is vértanuja legyek: egy becsület ügyet terjeszték önök elé. Egy perczig elfogadnak-e magokhoz hasonlóknak?

A tiszték összesugtak. Kis idő múlva az ezredes felállott, kezét nyujtott s bajtársnak nevezte.

— Uraim! bajtársak! legyetek biráim szólt ekkor meghatottan a honvéd. Mint katona nem féltém a haláltól, mint menekült szégyeltem volna a bitót s a hegyek közé menekültem. Ott éltem elvonultan, mint iskolamester, békés, hasznos munka közt

És most elbeszélte az ifju Todtenberg gróffal való találkozását, a bánatmat. A tiszték arcán látszott a megbotránkozás, Alfréd az asztal végén fejté tenyerébe rejtve, halgatott. Elmondá, hogy mint üldözött őt neje halálra, csak azért, mert ez ifju szeretője volt és rajzoló a helyet, hol ez ifju élt s költötte azt a pénzt, a mit az a nő a legaljasabb árulással szerzett.

S kérdé:

Atadhatom-e addig magamat halálbiráimnak mig becsületem nincs vissza állítva, szégyenem vérrel lemosva?!

A tisztikar rögtön ítélőbíróssággá alakult s felhívták társukat, hogy magát mentse.

— A vád igaz! nincs mehetségem!

A tisztikar — élén az ezredessel — vissza vonult. Ők kaptak a kedvező alkalmon. Alfrédnek le kellett volna tenni kardját, rangját, sikkasztás,

Borászat.

Tervezet egy Tokaj-hegyaljai pincze-egylet' alakítására.

(Előterjesztve az e tárgyban Mádon f. h. 4-én tartott értekezleten.)
(Vége.)

Második módszer az egyletet megrendíthetetlen alakra fektetni, az adminisztráció lehető legnagyobb egyszerűsítése volna.

Tervező a nagyobb kezelőszemélyzet és helyiségek költséges voltától az által reméli az egyletet megkímélhetni, hogy az, az összes helyiség bérelti, felszerelési valamint a tisztviselő és kezelési költségeket, egy hordónként megszabandó általánnyal, például 10 frttal hordónként fogná megváltani, mely összeg szintén nem előre a részvénytől, hanem kizárólagosan a kezelés által tökéletesebbé vált termék után várandó nyeresémből lesz majd fedezendő, mely eljárás, mindjárt az első üzletév lefojtával, még a legcsökönösebb kételkedőt is, határozatlan bizalomra lesz kénytelen ragadni, másrészt pedig az egyletet, megtakarított költségei erejéig, önállóbb továbbmüködésre fogja képesíteni.

Ezen eredményt, tervező az alakítandó egylet és egy, vagyoniilag úgy, mint erkölcsileg teljes és tökéletes kezességet nyújtó felelős igazgató közt kötdendő oly nemű szerződés által véli elérhetni, melyszerint utóbbi kötelezné magát, a reá bizott érték föltétlen biztosítása mellett, biztosíték, vagy más kétségtelen fedezet után, az igazgató választmány hatáskörével járó csekélyebb költségeken valamint a pinczehelyiségek béreltén kívül, az összes adminisztrációs és manipulációs költségeket — a bor végleges kiképezése és eladása idejéig — minden egyéb díj kikötése nélkül, egész terjedelmében ezen általánnyal fedezni.

A legterhesebb adminisztrációs költség ilykép teljesen elesvén, az ezen felül szükséges teendőket a helyben lakó igazgató vál. tagok, úgy az egylet iránt tartozó köteleseggük valamint saját jól felfogott érdekükben, bizonyára elvállalják.

Nehogy pedig valaki az általam hordónként megajánlani javasolt 10 frtnyi összeget, az összes üzleti és kezelési költségek fejében, magasra szabottnak találja, bátor leszek e kiadást egy alkalmas hasonlattal megvilágítani:

Tegyük fel, valakinek valamely áru áll rendelkezésére, melyért rendes körülmények között 15—20 frtnál előnyösebb értékesíthetést nem várhat, de találkozik egy más valaki, aki ajánlkozik ezen árut okszerű kezelés által odáig tökéletesíteni, hogy az aránytalanul magasabb árért, például: 50 frttal lesz értékesíthetővé, vajon nem-e fog a reménybeli nyeresémből szívesen felajánlani 10 frtot ezen cél elérésére?! Hiszen nem 10 frt előlegezésről van szó, egy bizonytalan vagy kétséges előny fejében, hanem fix megállapításáról az egy évi nyeresémből olyan felosztásának, mely az áru tökéletesítését és értékelését lehetővé teszi. S van-e, a ki a nyeresémből nem áldozna, ha ez által kétszeresét képes elérni árja eredeti értékének?

Áttérve alakítandó egyletünk analog esetére megnyugtathatok mindenkit az iránt, hogy a fentebb ecsetelt procedúra végrehajtására találtam alkalmas és tettékész férfit, ki saját szakállára, már eddig is a legesalhatlanabb sikerrel, hosszú évek során hasonló módon járt el; a ki e részben szerzett tapasztalatait valamint általában szolgálatait a létrejövendő egyletnek szíves készséggel hajlandó felajánlani.

Ugyanezen férfi az, ki hosszas buvárlatok

váltó hamisítások börtönbe juttatták volna s ezzel meg lett volna gyalázva az egész ezred. E párbaj, bárhová út ki, enyhítő körülmény leend... s kimondták, hogy meg kell vivniok — életre halálra.

Alfréd halvány volt és izgatott.

Bajtársak! hibáztam ellenetek és a rangom ellen, bocsássatok meg... Szomorú sejtlemim vannak. Nyujtsatok utóljára kezét, szíves pályatársi, baráti jobbot s mondjátok ezt el szegény jó atyámnak.

A tiszték megindultan nyujtottak jobbot. Megkezdődött a vivás. Csodálatos küzdelem! Mindkettő kereste a halált, de mint hős akart meghalni. Mindkettő kezében jó helyen volt a kard; de a tiszték bámulattal látták, hogy Héthársy Béla a legjobb vivó, a kit valaha láttak, vele szemben biztos a halál. És az ifju mégis küzdött, védett és vágott. Már Héthársy is két sebből vérzett, Alfréd össze volt marczangolva, de nem sebei fájtak, ellenének omló vérét nézté gyönyörrel.

— Ez nekem elég, Héthársy omló vére elég dicsőség halálomhoz...

— Bajtársak! igazatok van, az ilyen halál szebb a becstelen életnél... Atyám! bajtársak! bocsássatok meg, szólt és mellét fedetlen hagyva, ellenfelének kardja szívébe hatolt.

Meg van bocsátva minden! mint hős halt meg! Tördelé fájdalmasan valaki, a ki észrevétlenül lépett a vivás közé s leborult a holt testre: Fiam édes fiam! kedves Alfrédem.

Héthársy ott állott az elesett felett, csüggetegen megtört lélekkel.

— Miért nem haltam én meg, kezemben karddal!

és 10 éven keresztül folytatott költséges kísérletek után, hegyaljai boraink kezelése tekintetében, oly felfedezésnek jött nyomába, mely boraink kereskedelme, kivitele és általános értékesítésére kiszámíthatatlan előnyöket helyez kilátásba s alakítandó egyletünket, — mint a melynek egyik főhivatása különben is egy, viszonyainknak megfelelő és a tudományos haladás színvonalán álló, de minden mesterteljesítést teljesen kizáró borkezelést meghonosítani — megdönthetetlen, szilárd alapokra fektetendi.

A jelzett felfedezés abban áll: tokaj-hegyaljai boraink szünetlen és eddigelé mesterséges ingre-dienziák alkalmazása nélkül, megakaszthatlannak hitt fermentációját, egyszerű, természetes s tisztán manipulációs eszközök segítségével, tökéletesen palaczk-éretté téve, végleg beszüntetni, — miáltal boraink tömeges exportjának egyik legveszélyesebb akadályá önként érthetőleg megszűnnek s a borok királyának már-már végkép elborult egére szebb és ragyogóbb fény derülne mint valaha!

Az eljárás, melylyel ezen eredmény elérhető, felfedező titka és sajátja, ki azonban valódi hazafiságtól áthatva, felhívásomra azt az alakítandó pincze-egylettel, mint ilyennel megosztani, a legelőzékenyebb készséggel hajlandónak nyilatkozott s ekép mindazon előnyökben, melyeket találmányának már több éve kizárólagosan köszönhet, szívesen részesített másokat is, ha ezzel egyszersmind a közügynek tehet hasznos szolgálatokat.

Ugyan ő mai nap már ritka áldozat készséggel, az általa tetemes gond, költség és fáradsággal kutatott borkezelési teljes felszerelését minden díj nélkül szintén rendelkezésére bocsátja az alakítandó tokaj-hegyaljai pincze-egyletnek és eként siet a keletkező vállalat sikerét már előre is biztosítani.

A „tokaj-hegyaljai pincze-egylet” egészséges megalakulása és rövid időn várható telizmosodására, a tervezet elején hangoztatott előfeltételek, u. m. az alapító jelzett bizottsága, — csekély mérvű adminisztrációs költségek s végül egyszerű és a tudomány színvonalán álló, meglepő eredményű borkezelés — eképen teljes mértékben meg levén, még csak egy kis előleges költségvetésről fogok szólni.

Feltéve, hogy egyik alapító tag 10000 frttal megajánlott nagylelkű kezdeményezése folytán, a hiányzó 40000 frt 100 frtos részvények kibocsátása mellett beszerezhetik, az egylet ezer darab gönczi hordó borkezelésével működését megkezdheti.

Nevezetesen megbízott választmányi tagjai után, az egylet beszerzi a szegényebb osztályú termelőktől, jó fekvésű válogatott helyekről a függő termést ezer hordóra, az eddig szokásos árak szerint 15—20 frtjával hordóját. A magasabb ár véve alapul, 1000 hordó után lesz első költség 20,000 frt. Az összes évi áthelyezési, kezelési és felügyeleti költség, a bor palaczkéretté készültéig, minden néven nevezendő adminisztrációs kiadással együtt hordónként tesz 10, vagyis 1000 hordónál 10,000 frtot. A megfelelő pinczehelyiség bérelte: 500 frt, miáltal az egylet összes kiadása lesz: 30,500 frt. — Ezen összeget levonva a begyűlt 50,000 frt alap-tökeből, marad az első szüreti év végével 19,500 frt. Továbbá 1000 hordó, palaczkéretté képezett bor a pinczében, mely 50 frtjával matematikai bizonyossággal értékesíthető, mely szerint tehát az egylet összes vagyona tenne: a részvénybefizetések-ből fennmaradt 19,500 s az eladott bor árából 50,000 frt, vagyis összesen 69,500 frtot.

Ebből az ig. választmány díjazására 2,400, egy élelmes ügynökére 600, előre nem látott eshetőségekre pedig 500 frt, összesen 3,500 frt levonotván, maradna az egylet részvényes tagjai között

Az apa felemelkedett fia hullájáról, iratot nyujtott át Héthársynak.

— Megkegyelmezés a legfensőbb helyről, ön szabad s birtokait visszaszanyerte.

Fogadja köszönetemet, hogy megmentette fiamat az erkölcsi haláltól.

Az orvos megállítja a vért, a bajtársak fel-emelték a hullát. E perczen egy hölgy zilált hajjal, örülten rohant a szobába.

— Azt mondják, vele találkozott, megöli ezt is!

Megpillantá a holttestet... szivszaggató sikoltással oda omlott az elvérzett lábaihoz.

— Kit élve nem hagyatok enyimnek, a halálban enyim ö... Ti elítéltétek, igazán, egyedül csak én szerettem... Engedjétek őt nekem, egyedül nekem!

Az apa felragadta a térdeplő hölgyet. Ott állott, elébe tiltólag emelve fel kiterjesztett karjait.

— El innen el! te voltál gyilkosa!

A nő ráemelte szép sötét szeméit, az örület villámai cikáztak abban s felkaczagott. E kacaj oly irtóztató volt.

Héthársy oda lépett.

— Amélia te nőm vagy. A világnak nem szabad tudni, hogy egy Héthársy neje elárulta férjét, hazáját. Elmegyünk messze, jöjj.

— Hogy megölj győzelemmel, lassu halállal... Utállak gyilkos és ismét gyilkos... Nem megyek, innen nem megyek s hátrált a szoba szegletének.

— Férjed, én parancsolom!

— Te voltál férjem ha! ha! ha! Várj... E perczen kebeléből éles tör villant elő oda rohant férje felé villogó szemekkel, villogó törrel, hogy megölje. Az ut felén megállt, meg-

fosztandó nyereségül 16,000 frt, vagy is: 50,000 frt befektetett tőke után 32% tiszta nyereség.

Annyira meglepő eredmény, hogy leszállítva ezt a legkeservebb konjekturák szemügyre vétele mellett, egy harmadára, még mindig biztos 10—11% haszon mutatkozik.

A vállalat megindítását, közhasznu voltán kívül tehát még ily alakban kimaradhatlanul bekövetkező jelentékeny jövedelmezősége is a legajánlatosabb színben tünteti fel.

Török Sándor.

Az előzmények kapcsán tervező, — mint közlelbi számunkban is említett — az értekezlet elé a következő határozati javaslatot terjesztette, kéréven kimondatni:

a) hogy a „tokaj-hegyaljai pincze-egylet”-et, az erdélyi pincze-egylet alapszabályait véve alapul, még ez év folytán életbe léptetni kívánja s e végből

b) kebeléből megválaszt egy 3 tagu végrehajtó bizottságot s ezt

c) felhatalmazza minden, az egylet megalakulásáig szükséges teendők előkészítésére.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Válasz valakiknek.

A „Zemlén” folyó évi 42. számában egy élceléssel telt valami látott napvilágot „több iparos” aláírással. Vártam, hogy azt az ált. ipartársulat „szerencsésen megválasztott” előjáróságának nyilatkozata fogja követni; de várakozásomban csalatkozván, kénytelen vagyok arra saját magam részéről válaszolni.

Nem tudom, járt-e az illető valami írója vasárnapi iskolába; de kiknek nevében írta, azok aligha akarnak „különb emberek lenni apjuknál” akkor, midőn társulni kívánnak s azt „kutyá-macska barátság”-gal óhajtnák elérni — vagy talán épen a „bor melletti igazságszolgáltatás” nyomán jöttek arra: miszerint mégis kell valamit tenni, mivel elkövetett turpisságukat legyozgessék s kell valamit tenni, mégis arra, miszerint vakon rohanás által fába ütött fejük daganata a paróka által ki ne látszszék s neki esnek egy „volt jó iparosnak”, de ki tudtokon kívül még „megmérhetlen szerencséje” mellett is igen nagy ipar-barát, miről talán saját maguk tanuszkodhatnának legjobban akkor, midőn tapintatos tanácskozás mellett vele fiascot nem csináltak, míg ellenben azon „több iparos” gondolkodása mellett — hoppon uradtak.

Ügyefogyott ember gondolkodása hasonlít magához; ily emberek légré is veszedelmes. Működésük ugyan szülhet „holdtöltét”, de az a teléssel egyszerre indul fogyatkozásnak s önmagába is más-tól kölcsönzi a meletet.

Ilyen azon „több iparos” gondolkodása, kik, midőn egy nemes ügy körül tömörülést óhajtanának létre hozni, maguk körül megrontják a tiszta levegőt, hogy szaladni kell „megbizhatóságuk”-tól.

Dicséretes a szép és jó tettek előmozdítása, de az öndicsékvés, kivált ha az mások rovására történik — megvetést érdemel.

Az ügy érdeméhez nem kívánok szólni, mivel akkor nemes célu társulatokat kéno belé kevernem ezen valami bibe, mi pedig egyáltalán — ki a társulatok barátja vagyok — nem czélom; — eléggé sajnálom, hogy ügyefogyott névtelen hősök-

fordult az örület irtoztató erejével utat tört a holttestig, oda vonszoló a keblébe mártott tört, hogy vére az ifjuéval össze folyt, átölelte az Alfréd fejét, megcsókolta a hideg ajkat s alá hanyatlott mellé.

Az orvos kivonta a sebből a tört, megvizsgálá a sebet.

— Mcghalt mindkettő, ajkairól egyszerre szált el az utolsó lehellet.

* * *

Pár éve annak, hogy utam a felvidéken vitt keresztül. Tekintetem a természet nagyszerű alkotásain merengett. A gyönyörű szirtsoportulatok, erdők közül, viharlátott bércek ormain szép várromok, nagy idők, hátrahagyott emlékei, a melyekkel már ma nem törődik senki, szilaj patak csörtet, zug a szirtek lábánál, a miken remegve áll meg egy-egy árva cserje. E zugástól fel az őserdőig, melyek közt szétziláltan szabálytalanul és mégis mint e fenséges őszhangzat kiegészítői, részei, falváknak nevezett egyes ház-csoportok fekszenek... Tova a meredek, hegy-oldalon s tisztásokon nyájak legeltek. Kolompja hozzám hallatszott az ünnepélyes csendben. A pásztor fel-fel hangzó dalába bele szólt a bércek közt az ormon szilaj kedvében dudoló szél. Hallgattam ezt, néztem e csudás szépséget, e vadregényes képet, melyen minden vonást az örök művész — a természet ihletett kezekkel irt. Magas kőszálon állottunk, alattunk örvény nyílt. Benéztem az óriás kazánba, melynek oldalán szét-szörtán roppant szirt darabok függtek, melyeket oda tán millió évek előtt hengergetett az őserő és a századoktól meg nem örölve, meg nem termékenyítve állanak ott kopaszon, barátságatlanul. Lentebb, a hol az ut keletre kanyarul, a bércek

kel, kiknek ajkeltett szót vbernek az ősgátat vetni sának, neki tben közöt lenni. És azt, hogy től váltani.

Hel
Uj bé
január 1-jév
jegyekkel ré
visszaélés tö
tényen kárt
bélyegjegyel
azoknak f.
a bélyeg-né
A föld
kir. miniszte
ségeis bizon
lőlevél ki
vány hátuls
kell fizetni.
fizetni mind

A tar
hagyta med
tötte. A Ta
jellegű, am
gátat s töb
árasztott.

X A
építése bizo
ki aztán m
kalmazván,
hát „ember
az idő s a
épülő félbe
kár legfőlje
a közönség
a hid mielő
lető helyrő
kikopik az

A g
gáltatván,
nevi növé
szállítottak
pesti kere
„gyönyörű
izü s még
vény nem
tételünk v
e kávé ha

széki fog
kisértette

Má
hegyaljai
megtartott
több v
tak közö
vált a tá
skizzirozt
Hegyaljár
hogy má
szel, bók
szel, bók
megindít
a működ
bizottság
szabályok

alatt gy
szebbiké
zsilip ha
Az utak
erdők k
gazdag
középéb
tornyai
meglepő
az erdő
gazdagsá
minden

A
lomba ze
átsenge
kor egy

szeker

A

szás ke

herkóp

finom

A

és tart

ha ön v

F

voltam
vendég
e bold

Hivatalos s magán árverési hirdetések díja, nemkülönben olyanoké, melyek kiemelése nem kívántatik, 1-100 szögig 1 1/2 kr. azonfelül 1 kr. Kiemelt, keretelt rendes kereskedelmi s üzleti hirdetések mérték szerint számítatnak és pedig egy centiméter 2 kr. Bélyegdíj mindenkor 30 kr.

HIRDETMÉNYEK.

Háromszorinál többszöri hirdetéseknel a díjmér s éklés, valamint kívánatra különösen kiemelt hirdetéseknel a díjfelemelés esetről esetre, külön egyezkedés tárgyát képezi.

A „Kis hirdető” rovatában kis, legfeljebb 5 sorig terjedő hirdetések díja, kincstári illetéke is bele érte 50 kr.

Hirdetmény.

N.-Kövesdi közbirtokosság részéről közhírré tétetik, miszerint a Nagy-Kövesden f. év nov. 17-én d. e. 9 órakor megtartandó árverésen a nagy-kövesdi közbirtokosságot illető regale-jog valamint a korcsma s hozzátartozó épületek s végre egy telket tevő föld jövő 1880. jan 1-től számitott 3 egymás után következő évre bérbe adatik. — A haszonbérletni kívánók 300 frt bánatpénzzel ellátva a fenti határidőre ezennel meghivatnak, hol is az árverés megkezdése előtt a közelebbi feltételek megtekinthetők.

S.-a.-Ujhely 1879. okt. 11-én.

Szerviczky Ödön,

közbirtokossági megbizott.

3-3

Hirdetmény.

A S.-a.-Ujhelyi takarékpénztárnál üresedésbe jött főkönyvelői állomás 1500 frt évi fizetéssel s hason összegű óvadék letétele mellett betöltendő lévén.

Ezen állomást elnyerni óhajtók felkéretnek, képességi bizonylataikkal felszerelt folyamodványaikat az intézet igazgatóságához f. évi nov. 15-ik napjáig benyújtani.

A S.-a.-Ujhelyi takarékpénztár igazgatósága.

2-3

Hirdetmény.

Alólírott, mint a s.-a.-ujhelyi urbéri rendezési s ezzel kapcsolatos kérdések iránti per végrehajtásának folytatására a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 1878. évi december 31-én 20427. számú végzésével kiküldött kir. törvényszéki bíró, — az ezen végrehajtás folyamán felmerült s még felmerülendő költségek előlegezése s viselése, valamint az alább érintett tárgyak elintézése iránt szükségelt közbirtokossági gyűlés megtartására határidőül az 1879. évi november hó 17-ikén s szükség esetében több következő napjait S.-a.-Ujhely városába, a városházához kitézöm s ugy a s.-a.-ujhelyi volt földesurakat, valamint az összes közbirtokosságot és különösen a külbirtokosokat a fent irt határidőbeni megjelenésre megidézem.

Ezen közgyűlés tárgyai lesznek:

1) Az eddig kiadott végrehajtási költségek iránt — a fennállott tagosítási végrehajtási küldöttségnek a város bírójához betérjesztett számadásának megvizsgálása s ennek folyamánaként

2) ugy az eddig kiadott, mint még a végrehajtás befejezéseig szükségelendő költségek előlegképpeni fedezésére megkivántató pénzüsszeg mennyiségének meghatározása.

3) Ezen előlegképpeni meghatározandó pénzüsszegnek — a működő mérnök által kimutatandó osztályozott holdak utáni kivetése s több beadott kérvények tárgyalása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1879. évi okt. hó 21-én.

Major István,
kir. törvényszéki bíró.

1-2

Árverési hirdetmény.

A nagymélt. gróf Andrássy Gyula ur tőke-terebesi tisztartósága által közhírré tétetik, miszerint a fentnevezett uradalom tenyészeteiből

20 darab hollandi fajú tehén

f. év novemberhó 5-én reggeli 9 órakor fog a helyben tartandó nyilvános árverés utján eladatni.

Tőke-Terebes, 1879. október 21.

Az uradalmi tisztartóság.

M é r s é k e l t á r!

„ZEMPLÉN”

a kor igényeinek teljesen megfelelő és ujonnan berendezett és felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

ajánlkozik mindennemű könyvnyomdai munkák, ugymint: könyvek, folyóirafok, falragaszok; eljegyzési kártyák, esketési és meghívó jegyek, körlevelek; mindennemű egyleti s társulati nyomtatványok, ugymint: alapszabályok, részvények, bevételi s kiadási főkönyvek, nyugták bárczak stb.; aranyozott avagy szines nyomásu tanuló-levelek; gyászjelentések; mindennemű hivatalos és ügyvédi nyomtatványok, stb. elkészítésére.

Ezeken kívül még megrendelhetők s kaphatók:

Levélpapírok.

100 iv 8-ad rétű levélpapír czégyomattal . . .	1 00
500 iv 8-ad rétű levélpapír czégyomattal . . .	3 50
100 iv 8-ad rétű finom levélpapír czégyomattal . . .	1 20
500 iv 8-ad rétű finom levélpapír czégyomattal . . .	4 00

Levélbortékok.

100 drb Chamios vagy szürke, czégyomattal . . .	— 80
500 drb Chamios vagy szürke, czégyomattal . . .	3 00

Névjegyek.

100 drb középnagyaságú, fehér papír	— 50
100 drb finom fehér papír	— 80
100 drb legfin. (kétszeres vastag) fehér papír . . .	1 00

Számlák.

100 drb 8-ad rétű, czégyomattal	1 00
500 drb 8-ad rétű, czégyomattal	3 00
1000 drb 8-ad rétű, czégyomattal	4 00
100 drb 4-ed rétű, czégyomattal	1 30
500 drb 4-ed rétű, czégyomattal	4 00
1000 drb 4-ed rétű, czégyomattal	6 00
500 drb félives, czégyomattal	5 00
1000 drb félives, czégyomattal	8 00

Esketési meghívók.

100 drb meghívó boritékkal	2 50
100 drb meghívó finom angolpapíron, boritékkal . . .	3 00

M é r s é k e l t á r!